

XXVI Jocs Florals

VEREDICTE DELS XXVI JOCS FLORALS DE L'ESCOLA EL TURÓ

A la Ciutat de Mataró, essent les 7 de la tarda del dia vint-i-quatre de maig de dos mil cinc, es reuneix el Jurat Qualificador dels XXVIns **JOCS FLORALS de l'Escola El Turó**, integrat pels senyors: Isidre Julià i Avellaneda, Pepa Fernández i Alegre, Jordi Buscà i Colell, Albert Pera i Segura i Lluís Juvinyà i Colomer, que actua de secretari:

Examinats detingudament els 287 treballs que concursen en Prosa i en Vers, en les diferents categories, ACORDEN, per unanimitat, el següent:

PRIMÀRIA

Alumnes de Primer

Prosa

Pseudònim

Accèssit Treball núm.8 - "El rellotge màgic"

Maria

Premi Treball núm.1 - "El guix i la pissarra"

Judith

Alumnes de Segon

Accèssit Treball núm.6 - "La natura"

Octubre

Premi Treball núm.4 - "L'amistat"

Romaní

Alumnes de Tercer

Accèssit Treball núm.8 - "La Lluna i el Sol"

Sakura

Premi Treball núm.2 - "La lluna trista"

Burbuja

Alumnes de Quart

Accèssit Treball núm.1 - "Les persones"

Pirata

Premi Treball núm.4 - "Una festa als núvols"

Tomoyo

Alumnes de Cinquè

Poesia

Accèssit Treball núm.14 – “Primavera”

Premi Treball núm.11 – “Papallona”

Goku

Ira

Alumnes de Sisè

Accèssit Treball núm. “La mar és la nostra amiga”

Premi Treball núm.11 – “L’eucaliptus”

Núvol blanc

Anònimus

SECUNDÀRIA

1r i 2n d’ESO

Amor FLOR NATURAL

Accèssit Treball núm.27 – “Et sento”

Premi Treball núm.32 – “Instant màgic”

Tulipa

Russa

Pàtria ENGLANTINA

Accèssit Treball núm.30 – “Pàtria”

Premi Treball núm.24 - ”La patria”

Klark

Yeah-One

Fe VIOLA

Accèssit Treball núm.8 – “Fe”

Premi Treball núm.29 – “Els meus desitjos ara...”

Barça

Russa

3r i 4t d’ESO

Amor FLOR NATURAL

Accèssit Treball núm.8 – “T’estimo”

Premi Treball núm.4 – “T’enyoro”

Miaka

Blanc

Pàtria ENGLANTINA

Accèssit Treball núm.13 – “No més”

Premi Treball núm.11 – “D’on som”

Cristalero

Clandestí

Fe VIOLA

Accèssit Treball núm.20 – “Fe”

Premi Treball núm.4 – “Fe”

Neni

Blanc

Discurs de benvinguda a càrrec dels representants dels alumnes

Benvolguts pares i mares, membres del jurat, alumnes i, molt especialment, excel·lentíssim i reverendíssim Monsenyor Carreras Planes, Bisbe auxiliar de Barcelona... i totes aquelles persones que avui ens honren amb la seva presència. Ens trobem aquí per celebrar la vint-i-sisena edició dels Jocs Florals de l'Escola el Turó.

Som la classe de 3r d'ESO, els encarregats de representar els alumnes en aquest dia tan especial i esperat per a tots, i hem preparat aquesta festa amb molta il·lusió. Però no tan sols nosaltres, sinó també, la resta dels alumnes de la nostra escola, que han estat treballant de valent per tal d'escriure els seus poemes i les seves proses. També volem mostrar des d'aquí, el nostre agraïment als professors i professores que han fet possible l'existència d'aquests escrits.

La celebració dels Jocs Florals ens serveix per mantenir viva la literatura i la llengua catalana i per inculcar l'hàbit poètic entre els més joves, per gaudir-ne més endavant.

D'aquesta manera, donem per començada la XXVI ena edició dels Jocs Florals de l'Escola el Turó. Bona tarda i desitgem que us ho passeu d'allò més bé.

Alba Garcia i Miquel À. Canchado

1r de PRIMÀRIA
1r PREMI Nerea Salmoral

El guix i la pissarra

Hi havia una vegada un guix i una pissarra que eren tan però que tan amics que al final es van fer “novios” i es van casar. Van convidar a 15 amics seus que eren: un full, una carpeta, un llapis, un llibre, una goma, una paperera, uns números, unes lletres, un punt, una coma i un calendari. Tots aquests amics eren inseparables del guix i de la pissarra i tots junts formaven una família, la família dels objectes de la classe.

Maria

1r de PRIMÀRIA
ACCÈSSIT Judith Gel

El rellotge màgic

Hi havia una vegada un rellotge que estava trist perquè no tenia cap amic. El rellotge estava en una classe i estava espatllat. La senyoreta el va arreglar i el rellotge es va convertir en un humà. Com que havia estat tant de temps en una escola i escoltava molt doncs es va fer senyoret.

Judith

2n de PRIMÀRIA
1r PREMI Irina Roncero

L'amistat

Un dia vaig pensar que l'amistat era una cosa bona i molt bonica i amés a més no feia cap mal a ningú.

L'amistat sí es pot dibuixar i pintar de molts colors, per exemple: lila, groc, blau, taronja i de molts més colors, però ...la tristesa també es pot dibuixar i pintar. Si volem dibuixar la tristesa no has de pensar tant, podriem dibuixar un nen i una nena que són amics i pintar-los de color blau fosc ..., negre o gris.

Romani

2n de PRIMÀRIA
ACCÈSSIT Noelia García

La natura

Els arbres els necessitem per respirar bé.

Si no tinguéssim arbres no podríem respirar aire net.

No podem permetre que es cremin els boscos.

Les flors són molt boniques i fan bona olor. Quan agafes una flor has de pensar que és un regal de la natura.

L'aigua és molt bona i no la podem malgastar.

Octubre

3r de PRIMÀRIA
1r PREMI Sara Àlvaro

La llauna trista

Hi havia una vegada una llauna de refresc en una nevera, ella tenia moltes ganes de que se la beguessin. Per fi un dia algú la va agafar i la llauna es va posar molt contenta. Però a l'hora de llençar-la a la brossa la van ficar al contenidor del paper. I allà es va quedar trista i sola entre les revistes i el còmics. Com que no estava contenta va pensar que alguna cosa havia de fer i va començar a saltar i fer voltes amb molt de soroll. Llavors va passar una nena i la va sentir i va mirar per la finestra del contenidor. La llauna cridava:- Treieu-me d'aquí! La nena la va ajudar a sortir i li va preguntar: -Què et passa? I ella va dir: -Estic molt trista, vull estar amb les meves amigues llaunes. La nena la va ajudar i la va canviar de contenidor. I la llauna va dir: -Moltes gràcies, has ajudar a reciclar.

Burbuja

La lluna i el sol

Una vegada el cel, la lluna i el solet estaven sempre de baralla, la lluna començava totes les baralles.

Fins que un dia el sol es va enfadar amb la lluna i es llençaven trossos de núvols i s'amagaven entre els núvols.

La gent que anava pel carrer es posaven a xerrar i xerrar de que era molt estrany tot allò perquè primer es feia de dia i després de nit, després de dia i tota l'estona igual.

Fins que un dia no era ni de nit ni de dia perquè estaven cansats i es van quedar adormits i no feien res de res. El sol no donava llum i la lluna ni una mica. A la nit no hi havia res de llum i els carrers eren foscos i no es veia ni un gat.

Un dia es van despertar i van dir els dos a la vegada: -Què passa, què hem fet? -No recordem res! El núvol va dir: - Doncs, un dia , ja fa anys , us havíeu barallat i estàveu tan cansats que us va adormir i fins ara que esteu dormint.

Finalment, la lluna i el sol van fer les paus. I la gent ja estava contenta perquè ja hi havia llum per tot el cel.

Sakura

4t de PRIMÀRIA
1r PREMI Janira Gilarte

Una festa als núvols

Hi havia una vegada un nen que es va morir d'una malaltia molt dolenta. La seva mare plorava molt. El nen va pujar al cel i a mesura que s'anava acostant a les seves portes sentia una música molt alegre cada vegada més forta. Com li agradava aquella música! Pensava que estava somiant, però no, no estava somiant perquè quan va arribar va veure tot de nens que havien mort abans que ell fent una festa genial, l'estaven esperant. Era fantàstic, hi havia de tot; llaminadures, garlandes, un pastís gegant. Quan va veure tot això va quedar bocabadat.

-Això sí que és una festa! Va dir.

Però malgrat tot era molt divertit i ell era feliç, no podia oblidar la seva mare que s'havia quedat a la Terra plorant per ell.

Tomoyo

Les persones

Les persones som éssers vius, siguem com siguem, negres, grocs, blancs, rossos, homes, dones... Hi ha persones de moltes religions, d'altres països, d'altres races i fins i tot d'altres colors, però tots som persones.

Ahir a la classe vam parlar de la violència als esports, a mi això del «boixos nois » i altres grups no m'agrada, perquè amb la violència no s'arregla res de res, hem de parlar per poder-nos entendre.

No podem dir que són persones als qui arreglen les seves diferències amb violència. Només són persones de veritat les que són amables i sinceres i que s'esforcen per aconseguir el que volen, això sí que són persones!

Pirata

5è de PRIMÀRIA
1r PREMI Ariadna Baeza

Papallona

Papallona encisadora
cantaire i voladora.
Quan et volen atrapar
ajuntes les ales i a volar.

Te'n vas corrent al cel
i t'apropes a un estel.
Papallona m'agrades tant,
com un estel volant!

Ira

Primavera

Ha arribat la primavera
tota plena de colors
i tothom espera
el neixament de les flors.

Per regalar-li a l'estimada
amb tot els seu cor
una flor engalanada
com senyal del seu amor.

Goku

6è de PRIMÀRIA
1r PREMI Pau Beteta López

L'eucaliptus

Les fulles mogudes pel vent lleuger,
mentre les observo em donen un immens plaer.

El sol les traspassa amb la seva delicada mà,
mentre aquest airet tranquil les fa tremolar.

Silenci, pau, tranquil·litat, ...
aquesta emoció m'ha despertat !

Si pugués la guardaria, en el més profund del cor
I quan l'obris m'envairia aquesta emoció i record.

L'eucaliptus des de ja ben petit
m'ha fet de guardià i d'amic.

Anònimus

La mar és la nostra amiga

La mar... la meva amiga
els seus núvols la pentinen.

La sorra... la seva mare,
mai li podria fer mal
L'estima, l'acarona,
heu vist cap mare igual?

La lluna ... plora que plora
que la mar ja et consolarà
amb el seu gran mantell de plata,
que el gran sol no pot aturar.

El sol... crema que crema
que la lluna no el pot ajudar
Es miren cara a cara
i es comencen a abraçar.

La mar... la meva amiga
els seus núvols la pentinen

Núvol blanc

SECUNDÀRIA

Alumnes de 1r i 2n d'ESO

Amor – Flor Natural **Premi**

Instant màgic

Mentre somiàvem en aquell indret
remorós, càlid i solitari
la claror del sol ens pessigava la cara
mentre escoltàvem la remor de la mar blava.

La meva mirada quedava perduda
en els teus ulls verds i venerables,
que desprenien un misteri indescriptible
quan dibuixaves un somriure a la meva cara.

Apropa'm la teva mà
regala'm un racó en el teu cor
jo t'inclouré en els meus pensaments
i sentirem el veritable poder de l'amor.

Tamara Salmoral, 2n d'ESO

Amor – Flor Natural
Accèsit

Et sento

Et sento a cada segon,
a cada minut i al llarg de les hores.

Sento el teu respirar

suau i pausat.

Sento el vent que frega amb delit

l'essència del teu esperit.

Sento, però no hi ets.

És tan a prop o tan distant

la llum dels teus ulls!

Són un fresc rierol

que aporta pau.

M'hi he ofegat tantes vegades
que tan sols anhelo poder-hi nedar.

Però busco, i no et veig.

Emmalalteixo a cada petita paraula,

cada comentari que em xiuxiueges

és una forta entrebancada.

i em quedo glaçada tan sols amb la mirada.

És el dolç flaire que arrossegues

el que em fa dir tantes bajanades.

T'espero, però no vens.

Alba Castells, 2n d'ESO

Alumnes de 1r i 2n d'ESO

Pàtria – Flor Englantina **Premi**

La pàtria

Quan em pregunten per la pàtria
què vaig contestar,
el nom del meu país o el lloc on visc?
jo només entenc per pàtria el lloc on sóc feliç.

Ser bon patriota no vol dir
saber l'himne del teu país
sinó apujar-la i ajudar-la
en els moments de risc.

Juan José Lianes, 2n d'ESO

Pàtria – Flor Englantina
Accèssit

Pàtria

Què és Pàtria?
miro la meva terra
plena de boscos i flors
de vinyes i oliveres
de puresa i claror.

Miro el mar tan blau
ple d'ones arrissades
i gavines voltejant
vora la sorra daurada.

Miro els camps tan verds
plens de bellesa i d'amor
plerquè tot això és
la pàtria del meu cor.

Facundo Altamira, 1r d'ESO

Els meus desitjos ara són només paraules

Perduda en un laberint sense sortida
el meu alè desapareix en la foscor, inquieta em balancejo
en la llum dels estels
mentre demano a lluna una espurna d'il·lusió,
la il·lusió que vaig perdre i ja s'ha fos.

Surten espines a les roses que vaig tallar,
i el vent s'endú els somnis que vaig plantar
en aquell jardí dels desitjos,
aquells desitjos que s'han quedat en paraules,
aquelles paraules amb destí al mar.

Com puc trobar la sortida del laberint
i tornar a fer créixer la il·lusió?
Com pun fer florir les roses sense espines
i donar sentit a aquells dolços desitjos
que ara són només paraules?
Una única solució, un esperançador sentiment: FE.

Tamara Salmoral, 2n d'ESO

Fe

Veig els meus companys cristians
que no acostumen a resar
en canvia nosaltres els musulmans
amb Déu hem de parlar.

A mi m'agrada tenir fe
m'agrada poder resar
i m'agrada parlar amb Alà.

Fouad El Fezazi, 1r d'ESO

Alumnes de 3r i 4t d'ESO

Amor – Flor Natural **Premi**

T'enyoro

Surt el sol, un nou dia neix,
però tu ets lluny d'aquí, lluny de mi.
El temps corre, l'angoixa creix
trista, segueixo el camí.

Em manca vida, em cals tu
a les llargues nits somio,
tot i saber que tu estàs lluny.
Semblo un ocell caigut del niu.

Mito l'horitzó, per si tornes
el sol se'n va, la lluna arriba;
jo a la platja, sola amb les ones;
sempre seran ma companyia.

Alba Garcia, 3r d'ESO

T'estimo

Repetir el teu nom al vent,
i dir-te quant t'estimo
és el més bonic que puc fer,
ja que he sortit del turment.

Dir quant t'estimo és impossible
jo no puc amidar l'amor,
perquè les xifres són infinites,
comptar-ne no seria possible.

Un t'adoro no existeix,
dir-ho seria una mentida,
perquè és molt més que un adorar,
perquè és més que un simple amor.

Vull que sàpigues quant t'estimo,
seria impossible dir-ho
però per això avui, amor, et crido,
per dir-te que t'estimo!

Arantxa Ledesma, 3r d'ESO

Pàtria - Englantina
Premi

D'on som?

On són les fronteres
que separen les persones?
Llengua i bandera diu qui som
on d'on venim i procedim.

No volguem ser els millors
però esforcem-nos a millorar.

Un sol Sol ens il·lumina
sense pertànyer aquí o allà.

No mirem la pell, la parla...
ajuntemo-nos per lluitar
contra aquells que ens volen separar
i fer-nos pensar igual.

Sara Monago, 3r d'ESO

No més

No més persones mortes a la platja
que es juguen la vida per un nou destí
gent que somia amb una nova pàtria
no l'importa perdre la vida en el camí.

No més mars blaus que es tornen vermells
plens de mares que busquen un nou món pels seus fills
fills que sofreixen el patiment a la seva pell
joves que desitgen una nova vida i ser feliç.

Volem compartir la nostra pàtria,
però no volem perdre més vides al mar
volem compartir els nostres aires
perquè Catalunya és mare d'immigrants.

Carles Drechsel, 4t d'ESO

Fe?

Què és això que anomenem fe?

Què? Creure, sentir, resar?

Jo no sé gaire bé què és,
ji tan sols què he de pensar.

Em pregunto si Déu existeix...

Però com pot Déu existir,
i fer com si no passés res,
com si al món tothom fos feliç?

Quan el món mor entre flames,
quan el ric s'emporta el que és teu,
quan nens innocents han de dur armes,
com hem de creure que existeix Déu?

Alba Garcia, 3r d'ESO

Fe – Viola
Accèsit

Fe

Paraula significativa,
sentiment profund,
anhel d'enyorança
i desig rotund.

Sensació no sentida
emoció transmesa
creure i no veure
allò que potser esperes.

Lent, persistent, constant,
impressió perceptible,
creença estimable
propera, perturbant.

Lorena Fernández, 4t d'ESO